

**TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN DE BALIES VAN HET RECHTSGEBIED
VAN HET HOF VAN BEROEP TE GENT**

zitting 12 maart 2014

tweede kamer

Inzake TAG-263

Van **mr. X**, balie ..., advocaat te ...,

wordt de hiernavolgende **beslissing** uitgesproken:

I. PROCEDURE

Mr. X werd conform artikel 459 § 1, 2de lid Ger. W. door de voorzitter van deze tuchtraad uitgenodigd bij aangetekende brief van 28 oktober 2013 om te verschijnen op de zitting van 13 november 2013, teneinde zich te verantwoorden voor :

“Sinds 14.11.1989 grote bedragen toebehorend aan personen ter bescherming van wiens belangen ze precies werd aangesteld door de Vrederechter, in haar hoedanigheid van voorlopige bewindvoerder voor eigen gebruik aangewend te hebben, zoals het bedrag van 50.315,00 € ten nadele van dhr. R, het bedrag van 66.500,00 € ten nadele van mevr. G, het bedrag van 3.000,00 € ten nadele van mevr. B, het bedrag van 2.500,00 € ten nadele van mevr. D, het bedrag van 2.500,00 € ten nadele van mevr. V en het bedrag van 3.500,00 € ten nadele van mevr. T.

Deze houding is strijdig met de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen (art. 455 Ger. W.).“

De zaak werd op de zitting van 13 november 2013 op verzoek van mr. X uitgesteld naar de zitting van 11 december 2013.

Op de zitting van 11 december 2013 verscheen mr. X in persoon, bijgestaan door mr. Y en Mr. Q, beiden advocaat aan de balie te

De zaak werd behandeld in openbare zitting.

De procedure werd overeenkomstig art. 457 bis Ger.W. in het Nederlands gevoerd.

Mr. Z, pro-stafhouder balie ... vertegenwoordigde de stafhouder van de balie ... en werd gehoord in zijn verslag.

Mr. X werd gehoord in haar verdediging.

De debatten werden gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de zitting van 12 februari 2014.

De tuchtraad heeft met gesloten deuren beraadslaagd.

II. VERBETERING VAN DE TENLASTELEGGING

De woorden "*sinds 14.11.1989*" uit de oproeping van de voorzitter van de tuchtraad verwijzen naar de datum van opname van mr. X op het tableau van de Orde van Advocaten te ... en niet naar het begin van de periode waarbinnen de tenlastegelegde feiten zich hebben voorgedaan.

De lectuur van het tuchtdossier leert dat de eerste datum van de overschrijving waarvoor mr. X wordt vervolgd, dateert van 05/06/2012 (zie bijlage 2.1 bij de stukken 11 en 12 van het tuchtdossier).

De woorden "*sinds 14.11.1989*" uit de oproeping van de voorzitter dienen dus te worden gelezen als "*minstens sedert 05.06.2012*".

Aan de verdediging werd kennis gegeven van de verbetering van deze tenlastelegging en zij heeft er zich op verdedigd.

III. TOELAATBAARHEID VAN DE TUCHTVERVOLGING

De tuchtraad heeft vastgesteld dat de door art. 459 § 1, tweede lid Ger.W. op straffe van nietigheid voorgeschreven oproepingstermijn van minstens 15 dagen werd geëerbiedigd.

De in de oproeping dd. 28 oktober 2013 van de voorzitter van de tuchtraad vermelde feiten, zoals hoger verbeterd, stemmen overeen met deze vermeld in de verwijzingsnota van de stafhouder.

De tuchtvervolging is regelmatig ingesteld en is toelaatbaar.

III. BEOORDELING

III. 1. Standpunt van de verdediging

De verdediging heeft op de zitting van 11/12/2013 twee conclusies neergelegd.

De verdediging van mr. X voert, samengevat, volgende excepties aan :

1. De tuchtvervolging schendt het vermoeden van onschuld en schendt aldus artikel 6.2 E.V.R.M., aangezien de stafhouder in krantenartikels gewag maakte van zijn tuchtonderzoek, niet zou hebben gewaakt over de inhoud van het betrokken krantenartikel, standpunt innam over de aan mr. X verweten handelingen en te kennen gaf dat hij de schrapping zou vorderen door het inleiden van de huidige tuchtprocedure ;
2. Het bewijs van de tuchtvervolging zou op onrechtmatige wijze verkregen zijn, aangezien de stafhouder de bancaire gegevens zou hebben verkregen van een vroegere kantoorgenoot van mr. X, die ze op een onrechtmatige wijze bekam ;

Uiterst ondergeschikt voert de verdediging aan dat de bewuste transfers het gevolg zijn van een inschattingsfout en dat iedere intentionele schuld ontbreekt.

III. 2. Het vermoeden van onschuld

Het staat evident buiten iedere discussie dat het vermoeden van onschuld één van de meest fundamentele principes is in de rechtstaat en dat dit rechtsbeginsel uit artikel 6.2 E.V.R.M. ook in het tuchtrecht moet worden geëerbiedigd.

Ook de tuchtrechtelijke overheden moeten, bij hun onderzoek (stafhouder) en hun beoordeling (tuchtraad) vertrekken van het principe dat de verdachte advocaat onschuldig is. Zij mogen gebeurlijke schuld slechts rationeel afleiden uit feitelijke elementen van het dossier.

Het vermoeden van onschuld belet anderzijds niet dat de tuchtoverheid, te dezen de stafhouder te ... - in het kader van zijn tuchtrechtelijke onderzoeksbevoegdheid en in het kader van het algemeen belang van de Orde, waarvan hij het hoofd is - bewarende maatregelen neemt en bepaalde communicaties verricht.

Deze bevoegdheid van de stafhouder volgt rechtstreeks uit artikel 473 Ger.W., dat aan de stafhouder de bevoegdheid verleent om de bewarende maatregelen te nemen die de voorzichtigheid eist, *"wanneer het wegens de aan een advocaat ten laste gelegde feiten te vrezen is dat zijn latere beroepswerkzaamheid nadeel kan toebrengen aan derden of aan de eer van de Orde"*.

Te dezen zijn de aan mr. X ten laste gelegde feiten kennelijk ter ore gekomen van de pers (het is niet bewezen en wordt ten andere ook niet beweerd door de verdediging dat deze feiten zouden gelekt zijn door de stafhouder of medewerkers van zijn kabinet).

Op dat ogenblik moet de stafhouder maatregelen nemen die het evenwicht bewaren tussen het wettelijk beschermd vermoeden van onschuld en zijn wettelijke verplichting om nadeel voor derden te vermijden en de eer van de Orde te beschermen.

De door de stafhouder genomen initiatieven in kort geding beogen uiteraard de bescherming van de rechten van derden.

De door de stafhouder afgelegde verklaringen in de pers kaderen zonder enige twijfel in het beschermen van de eer van de Orde.

Zoals reeds werd aangegeven in de beschikking van de Voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te ... dd. 03/07/2013 (stuk 16/5 van het tuchtdossier) dienen deze door de stafhouder genomen maatregelen proportioneel te zijn met het erdoor beoogde doel.

De afweging van de feiten – waarvan de materialiteit nooit werd betwist door de verweerster (zie haar verklaring aan de door de stafhouder aangestelde onderzoekers, waarin zij erkent "*voor iets meer dan € 100.000,00 gelden te hebben overgeschreven op eigen rekeningen*", bladzijde 3 van stuk 8 van het tuchtdossier) – tegenover de belangen van derden (beschermden personen en cliënten) enerzijds en het belang van de Orde anderzijds, verantwoordden inderdaad dat bepaalde maatregelen werden gevorderd en verklaringen werden afgelegd.

Dat de stafhouder te ... daarbij het vermoeden van onschuld diende te respecteren en in zijn communicatie gematigd en genuanceerd dient te zijn, is evident.

Uit het door verdediging zelf voorgelegde stuk 1 (artikel O) blijkt zeer duidelijk dat de Orde van Advocaten te ... dat ook heeft gedaan :

"(...) 'Het is aan de stafhouder om te oordelen of er ook een tuchtvordering noodzakelijk is', stelt vice-stafhouder P, die oproept tot de nodige sereniteit. 'Als die vordering er komt, zal ze zich moeten verantwoorden bij de tuchtraad in Gent. Dan zijn verschillende sancties mogelijk (...) Maar laat ons rustig afwachten, voor haar moet absoluut het vermoeden van onschuld gelden'".

Daarbij komt bovendien dat deze tuchtraad uiteraard ten gronde uiteraard enkel acht zal slaan op de stukken van het tuchtdossier zelf en zich in haar oordeel geenszins zal laten leiden door artikels die in de pers zijn verschenen noch door rechterlijke beslissingen die, in kort geding en bij wijze van voorlopige maatregel, zijn genomen.

De tuchtraad acht zich door deze publicaties en rechterlijke beslissingen geenszins beïnvloed. De loutere omstandigheid dat de stafhouder, die het tuchtonderzoek overigens grotendeels heeft gedelegeerd aan twee leden van de raad van de Orde, bepaalde ongenueanceerde standpunten zou ingenomen hebben, heeft niet noodzakelijk tot gevolg dat de tuchtraad daardoor ongeschikt zou worden om onbevooroordeeld kennis te nemen van dat tuchtdossier.

Het vermoeden van onschuld is dus niet geschonden.

III. 3. De (on)regelmatigheid van de bewijsgaring

De verdediging voert aan dat de bewijsgaring onregelmatig tot stand zou zijn gekomen, aangezien mr. F, vroegere kantoorgenoot van mr. X, de bancaire gegevens van mr. X op onrechtmatige wijze zou hebben verkregen en overgemaakt aan de stafhouder.

Uit de gegevens van het tuchtdossier, inzonderheid uit het verslag van de tuchtonderzoekers (stuk 8 van het tuchtdossier), blijkt dat mr. X in 2008 is toegetreden tot de associatie FB, ter vervanging van wijlen advocaat A.

Zij was daar volledig vennoot, waarbij zowel de kosten als de erelonen werden gedeeld.

Zij heeft alle bestaande dossiers ingebracht in de associatie, ook haar mandaten.

Het staat dus vast dat de dossiers, waarvan de gegevens van bepaalde rubriekrekeningen zich inderdaad in het tuchtdossier bevinden, werden ingebracht in de associatie, hetgeen impliceert dat de vennoten van die associatie – ten gevolge van deze inbreng – het recht hebben om de rekeningen van deze dossiers te controleren.

Nergens uit het tuchtdossier blijkt dat stukken voorliggen die afkomstig zijn van de persoonlijke rekening van mr. X. Alle voorgelegde stukken (behoudens deze die door mr. X in het kader van het tuchtonderzoek zelf zijn voorgelegd) zijn stukken die blijken uit de bancaire gegevens van de rubriekrekening van de diverse mandaten.

Door het inbrengen van de activiteiten van mr. X in de associatie FB heeft zij, minstens impliciet, aan de overige leden van deze associatie de toelating verleend tot inzage in die rekeningen.

De inbreng van activa in de associatie impliceert immers een (soort van) eigendomsoverdracht ten gunste van de associatie.

De omstandigheid dat het gerechtelijk mandaat een persoonlijk mandaat is, doet daar geen afbreuk aan.

De exceptie mist feitelijke grondslag.

III. 4. Ten gronde

a.

De feiten zelf worden door mr. X niet betwist (zie haar verklaring aan de door de stafhouder aangestelde onderzoekers, waarin zij erkent "*voor iets meer dan € 100.000,00 gelden te hebben overgeschreven op eigen rekeningen*", bladzijde 3 van stuk 8 van het tuchtdossier).

Het is uiteraard volstrekt onaanvaardbaar dat een advocaat gelden die toebehoren aan derden afwendt voor eigen private doeleinden.

Dit geldt *a fortiori* voor gelden die toebehoren aan zwakkeren in de maatschappij, waarbij toch mag worden aangenomen dat personen die door de Vrederechter onder voorlopig bewind worden geplaatst als "zwak" (niet noodzakelijk in de financiële betekenis van het woord) mogen worden aangezien.

b.

De tuchtraad treedt de stelling van de verdediging niet bij dat er geen intentionele schuld is.

De bijzondere persoonlijke omstandigheden (werkomstandigheden, doktersbehandeling, financiële problemen,...) verantwoorden in geen geval de afwending van gelden van derden.

Het is manifest strijdig met de waardigheid en de rechtschapenheid van de advocaat om gelden van derden aan te wenden voor private doeleinden.

Er zijn geen omstandigheden die deze handelingen kunnen rechtvaardigen.

De tuchtraad is dus van oordeel dat het aan mr. X ten laste gelegde tuchtrechtelijke vergrijp wel degelijk intentioneel is gepleegd : het was haar uitdrukkelijke bedoeling deze gelden te transfereren naar haar private rekening om er vervolgens private uitgaven en schulden mee te voldoen.

IV. BESTRAFFING

De aan mr. X ten laste gelegde en hierboven bewezen geachte feiten zijn zeer ernstig.

De tuchtraad heeft weliswaar enig begrip voor de professionele, persoonlijke en familiale omstandigheden waarin de feiten zich hebben voorgedaan doch er kan niet worden voorbijgegaan aan het feit dat het om herhaalde feiten gaat en dat het om aanzienlijke sommen gaat (meer dan 120.000,00 EUR).

De tuchtraad kan in die omstandigheden niet ingaan op de door de verdediging gevraagde gunst van de opschorting.

Alleen de zwaarste tuchtsanctie, deze van de schrapping, is van aard om de aan mr. X ten laste gelegde feiten passend te beteugelen.

De feiten zijn immers dermate ernstig dat de tuchtraad van oordeel is dat het vertrouwen van zowel de magistratuur, de advocatuur als het publiek in mr. X op onherstelbare wijze is geschonden, waardoor elk functioneren van haar als advocaat in de toekomst onmogelijk wordt en de schrapping voor deze feiten bijgevolg de enige sanctie kan zijn.

V. KOSTEN

De stafhouder heeft geen kostenstaat ingediend, zodat de kosten begroot worden op nul euro.

OM DEZE REDENEN, DE TUCHTRAAD,

beslissend **in eerste aanleg** en **op tegenspraak**

- > Gelet op art. 456 ev. Ger.W.
- > Verbetert de tenlastelegging in die zin dat de woorden "*sinds 14.11.1989*" dienen te worden gelezen als "*minstens sedert 05.06.2012*".
- > Verklaart de tuchtvervolgning **toelaatbaar**.
- > Verklaart de tenlastelegging, zoals verbeterd, **bewezen**.
- > Veroordeelt Mr. X tot de tuchtsanctie van de **schrapping** van het tableau van de Orde van Advocaten te ...
- > Begroot de **kosten** op nihil.

Hebben de zaak gehoord en erover beraadslaagd.

- stafhouder Jean-Pierre Westerlinck, balie Dendermonde, kamervoorzitter
- meester Philippe Ghysbrecht, balie Dendermonde, assessor
- meester Dominique Desmet, balie Kortrijk, assessor
- meester Filip Mertens, balie Gent, assessor
- meester Sophie Vlietinck, balie Brugge, plaatsvervangend assessor

Was aanwezig bij de behandeling en bij de uitspraak :

- meester Martine Michels, advocaat balie Gent, secretaris van de tuchtraad.

Martine Michels
Secretaris

Sophie Vlietinck
assessor

Filip Mertens
assessor

Philippe Ghysbrecht
assessor

Dominique Desmet
assessor

Jean-Pierre Westerlinck
Kamervoorzitter